

Nr 141.

Av herr Nilsson i Bästekille m. fl., om utsträckt tullskydd för frukt.

I de likalydande motionerna I: 292 och II: 198 till 1953 års riksdag hemställdes bl. a. att tulltaxekommittén måtte få i uppdrag att behandla frågan angående tulltaxorna med förtursrätt så att utredningen kunde bli färdig före den 1 januari 1954. Utskottet, som i betänkande nr 26 fann det förklarligt att de inhemska fruktodlarna hyste oro för framtiden, biföll inte denna hemställan under hänvisning till att en utredning säkerligen komme att företagas i syfte att klarlägga de intressen, som berördes i händelse Gattavtalet komme att förlängas efter utgången av år 1953.

Med hänsyn till att Gattavtalet förlängts på ett och ett halvt år är det vår förhoppning att de av Kungl. Maj:t den 8 januari tillsatta sakkunniga att inom handelsdepartementet verkställa utredning och avgiva förslag i anledning av den förestående översynen av Gattavtalet i sitt utredningsarbete skall uppmärksamma de framställningar som gjorts från fruktodlarkåll. Från yrkesfruktodlarnas sida har nämligen framställts önskemål om en justering av tullsatserna och en revidering av Gattavtalet.

För att i någon mån skapa ett skydd för den inhemska fruktodlingen mot de ökade utbud som kan motses på grund av en väntad stor skörd i Europa synes det oss nödvändigt att — som minimiåtgärd — det nuvarande tullskyddet skall utsträckas att gälla t. o. m. mars månad. Genom en sådan åtgärd blir de svenska fruktodlarna i någon mån skyddade, och det torde medföra att en jämnare avsättning av den svenska frukten erhålles.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att det nu utgående tullskyddet för frukt utsträckes att gälla även t. o. m. mars månad.

Stockholm den 26 januari 1954.

Erik Magnusson.

Rolf Eliasson.

Jöns Nilsson

i Bästekille.

Gust. Nilsson

i Göingegården.